

---

**ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED**

**Hrvoje Petric**  
**Anita Piližota Petric**

Tel : (01) 4854-514, 4854-427

**Z A G R E B**

Faks: (01) 4828-620

Marulićev trg 17

Hrvoje Petric: GSM: 091/ 4854-514

E-mail: [hrvoje@petric.t-com.hr](mailto:hrvoje@petric.t-com.hr)

Anita Piližota Petric GSM: 091/ 5209-106

E-mail: [anitap@petric.t-com.hr](mailto:anitap@petric.t-com.hr)

---

Zagreb, 10. siječnja 2022.

**VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE**

**putem**

**TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU**

Na broj: **St-397/2013**

**Pravna stvar:** stečaj nad društvom SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o. u stečaju,  
OIB: 98656583257, Split, 114. Brigade 12,

**Stečajni vjerovnici:** I. BRODSKO UPRAVLJANJE d.o.o, OIB: 67022645891, Split, 114.  
brigade 12,  
II. Ratko Božić, OIB: 31760794599, Kamen, Podglavica 31,  
svi zastupani po odvjetniku Hrvoju Petricu.

**ŽALBA**

protiv rješenja Trgovačkog suda Split posl.broj **St-397/2013-442** od 31. prosinca 2021.

---

Protiv točke I-III. uvodno označenog rješenja stečajni vjerovnici (dalje u tekstu: žalitelji) u  
otvorenom zakonskom roku izjavljuju ovu žalbu zbog svih razloga iz čl.353.st.1.ZPP, te

**p r e d l a ž u**

da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pobijano rješenje preinači i odbije prijedlog  
stečajnog vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d.d, OIB: 26187994862 za razrješenjem  
Zorana Miletića dužnosti stečajnog upravitelja u ovom stečajnom postupku, a podredno da  
pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

## **O b r a z l o ž e n j e:**

točkom I. pobijanog rješenja razriješen je Zoran Miletić dužnosti stečajnog upravitelja zbog neurednog obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja, točkom II. za novog stečajnog upravitelja u ovom postupku imenovana je Natalija Mladineo, OIB: 62875698528, Split, Viška 24, a točkom III. naloženo je Z.Miletiću da u roku 8 dana izvrši primopredaju dužnosti.

Žalitelji ovom žalbom pobijaju citirano rješenje iz razloga kako slijedi:

1. U točkama 1-10. obrazloženja pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi:

1.1. da je stečajni upravitelj Z.Miletić propustio dostaviti dokumentaciju i očitovati se o prijavljenim tražbinama Republike Hrvatske, BANKE SPLITSKO-DALMATINSKE d.d., CROATIA OSIGURANJA d.d. i društava HETA Grupe iz Austrije, na općem ispitnom ročištu dana 10.09.2015;

da su tražbine tih vjerovnika ispitane tek na posebnom ispitnom ročištu 14.05.2021, a da je rješenje o tim tražbinama doneseno 24.05.2021.

U pogledu toga žalitelji, ne ulazeći ovdje u sadržaj, složenost i obimnost prijava novčanih tražbina stečajnih vjerovnika RH-Ministarstva financija, BANKE SPLITSKO-DALMATINSKE d.d. i CROATIA OSIGURANJA d.d., kao i obavijesti dva potonja vjerovnika o njihovom razlučnom pravu na nekretninama stečajnog dužnika, ističu kako su prijave novčanih tražbina stečajnih vjerovnika HETA Grupe iz Austrije- društava HYPO ALPE-ADRIA-BANK INTERNATIONAL AG kasnije HETA ASSET RESOLUTION AG, zatim HYPO odn. HETA LUFTFARHZEUGE LEASING GmbH u likvidaciji i HYPO odn. LEASING HETA LEASING KAERNTEN GmbH & Co KG kasnije HETA ASSET RESOLUTION GmbH, odnosno obavijest potonjeg vjerovnika o razlučnom pravu na m/b „Le Mirage“, predstavljale značajnu i obimnu količinu građe za proučavanje (preko 1000 stranica materijala vezano uz prijavu tražbina, obavijest o razlučnom pravu, te pripadajuću dokumentaciju- dokaze na okolnost pravne osnove prijavljenih tražbina, postojanja predmetnih tražbina i visine istih itd.), a što je Z.Miletić i naveo u točki 35. svojeg pismena u ovom stečajnom postupku („Prijedlog korekcije tablice ispitanih tražbina“). Dakle, Z.Miletić iz opravdanih razloga nije do ispitnog ročišta dana 10.09.2015. ispitao tražbine stečajnih vjerovnika, društava HETA Grupe iz Austrije.

Odredbama starog Stečajnog zakona (NN 44/96 i dr.) propisano je da se tražbine stečajnih vjerovnika mogu ispitati i na posebnom ispitnom ročištu ako to predloži stečajni upravitelj. Stoga okolnost što Z.Miletić nije do ispitnog ročišta od 10.09.2015. ispitao tražbine gore navedenih vjerovnika ne predstavlja kršenje njegovih obveza propisanih cit.Zakonom, a niti su stečajni vjerovnici zbog toga izgubili ikakva prava u postupku, odnosno pretrpjeli ikakvu štetu, jer kao što je rečeno, zakonom je predviđena mogućnost ispitivanja tražbina vjerovnika na posebnom ispitnom ročištu, ako tražbine nisu ispitane na prvom ispitnom ročištu, a Z.Miletić je do posebnog ispitnog ročišta 14.05.2021. ispitao preostale tražbine stečajnih vjerovnika i tako omogućio da sud donese rješenje o utvrđenim tražbinama.

Činjenice što je nakon ispitnog i izvještajnog ročišta održanog u ovom postupku dana 10.09.2015. nastupio višegodišnji zastoj u ovom stečajnom postupku, te da je posebno ispitno ročište održano tek dana 14.05.2021. (gotovo 6 godina nakon prvog održanog ročišta!), nikako se ne mogu staviti Z.Miletiću na teret, iz razloga što je do opisanog zastoja došlo zbog stajališta suca Joze Čalete, tadašnjeg stečajnog suca u ovom postupku, a do nastavka postupka došlo je voljom i na inicijativu sadašnjeg stečajnog suca Velimira Vukovića. O tome su se žalitelji više očitovali u točki 1.3. ove žalbe, pa upućuju na tamo iznijete navode.

Prvostupanjski sud svoje rješenje zasniva, uz ostalo, i na činjenici što Z.Miletić nije ispitao navedene tražbine do ročišta 10.09.2015. Međutim, prvostupanjski sud pritom propušta utvrditi ranije spomenute činjenice (ogromna dokumentacija koja prileži prijavama predmetnih tražbina, složenost i obim posla, te znatno vrijeme koje je bilo potrebno da se prijave i dokumentacija prouče i predmetne tražbine ispituju), što sve skupa predstavlja opravdane razloge zbog kojih Z.Miletić nije do ispitnog ročišta održanog dana 10.09.2015. ispitao tražbine gore navedenih stečajnih vjerovnika.

Stoga je u pobijanom rješenju činjenično stanje u pogledu razloga zbog kojih Z.Miletić nije ispitao predmetne tražbine do 10.09.2015. *(je li riječ o neurednom obavljanju dužnosti stečajnog upravitelja ili su postojali opravdani razlozi što predmetne tražbine do 10.09.2015. nisu bile ispitane)* ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

1.2. da je navedenim stečajnim vjerovnicima zbog opisanog postupanja Z.Miletića onemogućeno da odlučuju u ovom stečajnom postupku na izvještajnom ročištu i kasnije na skupštinama vjerovnika, sve dok se njihove tražbine nisu ispitale na posebnom ispitnom ročištu 14.05.2021.

Gore navedeni činjenični zaključak prvostupanjskog suda da su propustom Z.Miletića da ispita tražbine navedenih vjerovnika do ročišta od 10.09.2015. ti stečajni vjerovnici onemogućeni da odlučuju na izvještajnom ročištu, na kojemu se, uz ostale razloge, temelji pobijana odluka prvostupanjskog suda, u potpunosti je pogrešan i netočan, odnosno isti zaključak u suprotnosti je sa sadržajem zapisnika sa ročišta održanog dana 10.09.2015.

Naime, na izvještajnom ročištu dana 10.09.2015. bili su prisutni stečajni vjerovnici Marina Krka, ACI d.d, sva tri društva HETA Grupe iz Austrije, JADROPLOV d.d, Lučka uprava split, BRODOSPAS d.d, PLOVPUT d.o.o, A.B.E.INŽENJERING d.o.o., ATRIUM PROJEKT d.o.o, RHEA d.o.o, SUNCE OSIGURANJE d.d, Petar, Ileana i Boris Listeš, CROATIA OSIGURANJE d.d, HRVATSKE ŠUME d.o.o, Mladen Mateljan, SG-SPLITSKA BANKA d.d. sada OTP Banka d.d. i CERP. Na tom ročištu nazočni vjerovnici priznatih tražbina donijeli su odluku da se svim nazočnim vjerovnicima prizna pravo glasa u donošenju odluka na tom ročištu, pa su na tom ročištu glasali ne samo nazočni stečajni vjerovnici kojima su tražbine priznate, nego i nazočni vjerovnici osporenih tražbina, kao i nazočni vjerovnici čije tražbine do dana održavanja izvještajnog ročišta 10.09.2015. još nisu bile ispitane. Iz toga proizlazi kako bi i oni stečajni vjerovnici koji nisu pristupili na navedeno ročište, mogli, da su na to ročište pristupili, glasati za odluke vjerovnika na tom ročištu, neovisno jesu li njihove tražbine priznate, osporene, ili još nisu ispitane.

Isto tako, iz stanja ovog spisa proizlazi da je jedina skupština vjerovnika u ovom postupku održana dana 06.07.2021. Obzirom na ranije donijeto rješenje o utvrđenim tražbinama od dana 24.05.2021. koje se odnosi upravo na one novčane tražbine koje Z.Miletić nije ispitao do općeg ispitnog ročišta dana 10.09.2015, na navedenoj skupštini vjerovnika svim nazočnim vjerovnicima, osim vjerovnika N.W.HYDREX i TRENING CENTAR, Pučko učilište Božić, priznato je pravo glasa.

Dakle, u potpunosti je nepravilan zaključak prvostupanjskog Suda kako je navedenim stečajnim vjerovnicima (točka 1.1. žalbe) zbog opisanog postupanja Z.Miletića onemogućeno da odlučuju u ovom stečajnom postupku na izvještajnom ročištu i kasnije na skupštinama vjerovnika, sve dok se njihove tražbine nisu ispitale na posebnom ispitnom ročištu 14.05.2021. i o njima donijelo rješenje od 24.05.2021.

Upravo suprotno, iz sadržaja zapisnika s izvještajnog ročišta održanog dana 10.09.2015. proizlazi da je svim tada nazočnim vjerovnicima priznato pravo glasa, dakle da su mogli glasati na tom ročištu.

Isto tako, osim skupštine vjerovnika održane dana 06.07.2021. nijedna druga skupština vjerovnika u ovom postupku nije bila održana, stoga je nejasno zašto i temeljem čega prvostupanjski sud u pobijanom rješenju zaključuje kako je zbog neispitivanja tražbina od strane Z.Miletića do ispitnog ročišta dana 10.09.2015. stečajnim vjerovnicima bilo onemogućeno da odlučuju na „kasnijim skupštinama vjerovnika“.

Iz navedenoga proizlazi kako je prvostupanjski sud pri utvrđivanju predmetnih činjenica donošenjem pobijanog rješenja počinio relativno bitnu povredu odredaba parničnog postupka, točnije, povrijedio je odredbu čl.8.ZPP koja ga obvezuje da ocjenu dokazanosti relevantnih činjenica donese na temelju savjesne i brižljive svih dokaza, te rezultata cjelokupnog postupka, a koja povreda je imala utjecaja na donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Nadalje, pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a posebno stoga što o navedenoj činjenici, kao jednoj od odlučnih za donošenje osporenog rješenja, postoji proturječnost između onoga što se u razlozima cit.rješenja navodi o sadržaju isprava i zapisnika i samih tih isprava i zapisnika, pa je tako pobijanim rješenjem došlo i do apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2.točka 11.ZPP.

Posljedično opisanim povredama postupka, činjenično stanje ostalo je u pogledu gore navedenih činjenica (*je li zbog opisanog postupanja Z.Miletića- neispitivanja tražbina do ispitnog ročišta 10.09.2015, stečajnim vjerovnicima onemogućeno da odlučuju u ovom stečajnom postupku na izvještajnom ročištu*) pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

1.3. da je takvo postupanje Z.Miletića za posljedicu imalo donošenje odluka na izvještajnom ročištu 10.09.2015. od strane vjerovnika da će se rješenje o ispitanim tražbinama i odluke o daljnjem tijeku postupka koje se tiču unovčenja stečajne mase dužnika donijeti tek nakon što rješenje o pokretanju stečaja bude pravomoćno, odnosno donesena revizijska odluka, odnosno odluka Ustavnog suda po ustavnoj tužbi u slučaju podnošenja iste;

da je ovakvo stanje u vezi (ne)postupanja u ovom stečajnom postupku, koje je trajalo 6 godina, odnosno zastoj u stečajnom postupku, još nepoznato u sudskoj praksi u RH.

I ovaj zaključak prvostupanjskog suda o razlozima donošenja navedene odluke stečajnih vjerovnika na izvještajnom ročištu od 10.09.2015, na kojem zaključku se također temelji pobijano rješenje, pogrešan je, promašen i netočan, jer Z.Miletić kao stečajni upravitelj nije bio taj koji je odredio, a niti je mogao odrediti daljnju sudbinu i tijek ovog stečajnog postupka, već je tadašnji uređujući stečajni sudac Jozo Čaleta, upravljajući ovim postupkom, zbog svojeg stava izrečenog na ročištu dana 10.09.2015, doveo do zastoja u postupku. Uostalom, stečajni sudac, a ne stečajni upravitelj, jest prema odredbama Stečajnog zakona službena osoba stečajnog postupka koja vodi stečajni postupak i upravlja njime.

Uostalom, u zapisniku s izvještajnog ročišta održanog u ovom predmetu dana 10.09.2015, navodi se (cit.): „... Prije izjašnjenja stečajnog upr. o prijavljenim tražbinama stečajni sudac upoznaje prisutne kako je protiv rješenja VTS broj PŽ-1412/15 od 02. lipnja 2015. godine izjavljena revizija na Vrhovni sud RH a prema podnescima bivšeg direktora Dužnika, izjavljena je i ustavna tužba. Revizija još nije dostavljena sa spisom predmeta Vrhovnom sudu RH a to će se učiniti najvjerojatnije idući tjedan. Kada se odluči o reviziji na zahtjev Ustavnog suda RH spis će se dostaviti Ustavnom sudu RH. S obzirom na navedeno, bivši direktor Dužnika predložio je prekid ovog stečajnog postupka, odnosno neodržavati današnje Ispitno i Izvještajno ročište već ista ročišta odgoditi dok se ne donese odluka o reviziji i ustavnoj tužbi. U odnosu na gore navedeno, stečajni sudac je mišljenja kako bi danas mogao ispitati prijavljene tražbine tj. održati Ispitno i Izvještajno ročište ali bi rješenje suda o utvrđenim, odnosno osporenim tražbinama odogdio donijeti dok se ne odluči o reviziji i ustavnoj tužbi. ... Prije izjašnjenja stečajnog upr. stečajni sudac upoznaje prisutne kako će o danas ispitanim tražbinama sud donijeti posebno rješenje koje će se dostaviti samo onim vjerovnicima čije tražbine budu osporene, makar i djelomično osporene dok se onim vjerovnicima čije tražbine budu u potpunosti utvrđene kao priznate, rješenje suda se neće dostavljati već će takvi vjerovnici o sadržaju rješenja suda biti upoznati preko sudske e-oglasne ploče. Ovo rješenje o utvrđenim – osporenim tražbinama stečajni sud će donijeti nakon što Vrhovni sud RH odluči o reviziji i ako ista odluka bude negativna (revizija odbijena ili odbačena), odnosno dok Ustavni sud ne odluči o ustavnoj tužbi i ovisno i istoj odluci suda. Ako povodom revizije ili ustavne tužbe pravomoćno rješenje ovog suda o otvaranju ovog stečajnog postupka bude ukinuto, tada stečajni sudac neće donositi rješenje o utvrđenim odnosno osporenim tražbinama danas ispitanih već će daljnji tijek postupka bit nastavljen sukladno navedenim eventualnim ukidajućim odlukama Vrhovnog odnosno Ustavnog suda RH... „

Doduše, punomoćnica društava HETA Grupa iz Austrije tom je prigodom navela na zapisnik da se radi o očitoj opstrukciji suda, stoga da nema nikakvih osnova za zastoj stečajnog postupka do okončanja revizijskog postupka jer da se radi o izvanrednom pravnom lijeku a da postoji pravomoćna odluka VTS po kojoj sud treba postupati, međutim, nitko od ostalih nazočnih stečajnih vjerovnika, pa tako niti CROATIA OSIGURANJE d.d., nije se pridružio ovim prigovorima i zahtjevima navedene punomoćnice, ostavši po tom pitanju pasivan, te nije tom prigodom stavio nikakve primjedbe na rad suda odnosno odluku suca da zastane s postupkom, a niti je stavio prijedloge u cilju nastavljanja predmetnog postupka.

Stoga je i prilikom utvrđivanja gore navedenih činjenica prvostupanjski sud počinio relativno bitnu povredu odredaba parničnog postupka, točnije, povrijedio je odredbu čl.8.ZPP koja ga obvezuje da ocjenu dokazanosti relevantnih činjenica donese na temelju savjesne i brižljive svih dokaza, te rezultata cjelokupnog postupka, a koja povreda je imala utjecaja na donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Nadalje, pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a posebno stoga što o navedenoj činjenici, kao jednoj od činjenica koje su bile odlučne za donošenje pobijanog rješenja, postoji proturječnost između onoga što se u razlozima tog rješenja navodi o sadržaju isprava i zapisnika i samih tih isprava i zapisnika, čime je donošenjem pobijanog rješenja došlo i do apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2.točka 11.ZPP.

Posljedično opisanim povredama postupka, činjenično stanje ostalo je u pogledu gore navedenog činjeničnog pitanja (*tj. je li Z.Miletić, neurednim obavljanjem dužnosti, konkretno, propuštanjem da do ispitnog ročišta dana 10.09.2015. ispita tražbine stečajnih vjerovnika skrivio donošenje odluka stečajnih vjerovnika na izvještajnom ročištu 10.09.2015. o tome da će se rješenje o ispitanim tražbinama i odluke o daljnjem tijeku postupka koje se tiču unovčenja stečajne mase dužnika donijeti tek nakon što rješenje o pokretanju stečaja bude pravomoćno, odnosno donesena revizijska odluka, odnosno odluka Ustavnog suda po ustavnoj tužbi u slučaju podnošenja iste*) pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

2. U točkama 11-13. obrazloženja osporenog rješenje prvostupanjski sud ističe:

2.1. da je Z.Miletić neredovito, neuredno i povremeno dostavljao izvješća o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase protivno čl.25.st.2. SZ (izvan roka od 3 mjeseca i ne na propisanom obrascu);

da se redovito radilo o nepotpunom knjigovodstvenim podacima o stanju računa stečajnog dužnika te podacima o sporovima koji se odnose na dužnika u tijeku i da ništa o imovini dužnika i detaljnim izvještajem o načinu upravljanja tom imovinom nije bilo navedeno;

da je Z.Miletić samo jednom i to za izvještajno ročište od 10.09.2015, dostavio „nazovimo to“ izvješće o knjigovodstveno - financijskom položaju dužnika, u kojem je navedena imovina dužnika koja bi ulazila u stečajnu masu;

da nakon toga u njegovim izvješćima nije bilo obrazloženja koja se tiču imovine dužnika (dionice, udjeli i sl.), osim podataka o davanju u zakup dijela poslovnih prostora pri čemu da nastaju problemi koji se odnose na ispunjavanje ugovornih obveza od strane zakupnika Brodsko upravljanje d.o.o. (žalitelj ad I.).

Nažalost, i ovdje je riječ o pogrešnim, promašenim, proizvoljnim i netočnim činjeničnim zaključcima prvostupanjskog suda, koje nemaju uporišta u ispravama koje je Z.Miletić u ovom stečajnom postupku dostavljao u spis i nadležnim institucijama, a na temelju tih i takvih činjeničnih zaključaka prvostupanjski sud je, uz ostale svoje činjenične zaključke koje žalitelji ovom žalbom pobijaju, donio svoju odluku o razrješenju Z.Miletića.

Naime, pregledom e-ploče za razdoblje od otvaranja ovog stečajnog postupka, lako se može utvrditi da je Z.Miletić, suprotno gornjim utvrđenjima prvostupanjskog suda, još neposredno uoči održavanja prvog ispitnog i izvještajnog ročišta u ovom postupku dana 10.09.2015, dostavio sudu detaljna izvješća o stanju stečajnog dužnika, kao i podatke o njegovoj imovini, te da je u periodu od otvaranja stečajnog postupka pa do kraja 10/2021 podnosio sudu propisana izvješća.

Tome u prilog govori i sadržaj vještva od 17.12.2021. gdje financijsko-knjigovodstveni vještak A.Bešlić navodi, u zaključnom dijelu pod točkom 1, da u razdoblju od otvaranja stečajnog postupka do zaključno 31.10.2021. godine stečajni dužnik uredno dostavlja nadležnim institucijama sve zakonom propisane obrasce i izvješća o poslovanju, dok je pod točkom 2. vještak utvrdio da stečajni dužnik od otvaranja stečajnog postupka do zaključno 31.10.2021. godine uglavnom uredno vodi poslovne knjige.

Stoga je pri utvrđivanju navedenih činjenica u pobijanom rješenju prvostupanjski sud počinio relativno bitnu povredu odredaba parničnog postupka, točnije, povrijedio je odredbu čl.8.ZPP koja ga obvezuje da svoju ocjenu dokazanosti relevantnih činjenica donese na temelju savjesne i brižljive svih dokaza, te rezultata cjelokupnog postupka, a koja povreda je imala utjecaja na donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Nadalje, pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a posebno stoga o navedenim činjenicama, odlučnima za donošenje osporenog rješenja, postoji proturječnost između onoga što se u razlozima cit.rješenja navodi o sadržaju isprava i zapisnika i samih tih isprava i zapisnika, čime je donošenjem pobijanog rješenja došlo i do apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2.točka 11.ZPP.

Posljedično opisanim povredama postupka, činjenično stanje ostalo je u pogledu gore navedenih činjenica (*dostavlja li uredno Z.Miletić nadležnim institucijama sve zakonom propisane obrasce i izvješća o imovini dužnika i njegovom poslovanju ili ne, odnosno vode li se poslovne knjige stečajnog dužnika uredno ili ne*) pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

2.2. da je Z.Miletić zakup žalitelju ad I. dao na potpuno netransparentan način, bez točnog definiranja površine koja se daje u zakup, bez redovite kontrole plaćanja ugovorene zakupnine, pogrešnog evidentiranja dospelog duga zakupnika prema dužniku, ugovorena zakupnina plaćala se sa zakašnjenjem, bez naplate zateznih kamata, zakupniku se nisu prefakturirali troškovi koji terete poslovni prostor u zakupu, a kada bi stečajni upravitelj i poduzeo neku radnju s tim u vezi, gotovo uvijek je to bilo iznuđeno postupanje stečajnog upravitelja, nakon primjedbi na njegov račun od strane vjerovnika Croatia osiguranje d.d. u podnescima od 4.lipnja 2021. i 4.listopada 2021.

U pogledu toga ističe se da je Z.Miletić, u svrhu osiguranja naplate novčane tražbine prema žalitelju ad I., ishodio od njega bjanko zadužnice do najvišeg iznosa od 700.000,00 kuna. Imajući u vidu da je nepodmirena novčana tražbina stečajnog dužnika prema žalitelju ad I. u trenutku pribavljanja predmetnih zadužnica iznosila 688.648,93 kune, proizlazi da je Z.Miletić poveo više nego dovoljno računa o sigurnosti naplate ove novčane tražbine,

Žalitelji, međutim, ističu kako istovremeno s postojanjem navedene novčane tražbine stečajnog dužnika prema žalitelju ad I, postoji i novčana tražbina žalitelja ad I. kao vjerovnika stečajne mase prema stečajnom dužniku, s naslova refundacije dijela troškova komunalne i vodne naknade, kao i troškova odvoza komunalnog otpada, u odgovarajućem dijelu, odnosno u dijelu koji se odnosi na poslovne prostore u zgradi stečajnog dužnika koje žalitelj ad I. ne drži u zakupu (*točnije, na poslovne prostore koje je stečajni dužnik dao u zakup trećim osobama, odnosno poslovne prostore koji su u posjedu stečajnog dužnika i koje stečajni dužnik nije izdao u zakup*) i troškove u odnosu na taj dio poslovnih prostora koji po sili zakona terete stečajnog dužnika, kao vlasnika.

U odnosu na troškove komunalija i režija što ih je žalitelj ad I. prefakturirao stečajnom dužniku, a koje je Z.Miletić priznao i zaveo u poslovnim knjigama stečajnog dužnika, ističe se kako slijedi:

- vezano uz plaćanje komunalne i vodne naknade, rješenja o plaćanju ovih troškova ranije su glasila na SSM, ali da su kasnijim rješenjima ove obveze prenesene na žalitelja ad I, i to ne samo za dio poslovnih prostora koje drži u zakupu, nego i više od toga;
- Z.Miletić fakturirao je 2015-2021. svim drugim zakupnicima (npr. Bobo trgovina, Nova sol, Sailing i dr.) troškove komunalne i vodne naknade, koji su ove obveze uredno podmirili;
- u pogledu troškova odvoza komunalnog otpada, žalitelji ističu kako je sve do 2018. godine ta obveza glasila na stečajnog dužnika, da bi žalitelj ad I. i Čistoća d.o.o. dana 27.09.2018. potpisali ugovor oznake 425/KS/18 za sav prostor, temeljem kojeg je žalitelj ad I. postao obveznikom plaćanja odvoza otpada za puno veću površinu poslovnog prostora od površine koju drži u zakupu.

Međutim, zbog odluke suda da rješenje donese bez ispitivanja ovih, kao i svih drugih okolnosti na koje je Z.Miletić ukazao u svojem očitovanju od 31.12.2021. na vještvo A.Bešlić od 17.12.2021, činjenično stanje je u tom dijelu ostalo nepotpuno i pogrešno utvrđeno.

Žalitelj ad I. kao vjerovnik stečajne mase osnovano potražuje od stečajnog dužnika nadoknadu plaćenih troškova po računu za komunalne i vodne naknade u iznosu od 770.859,55 kuna, te po računu za troškove odvoza i odlaganja komunalnog otpada u iznosu od 105.610,66 kuna, i to iz razloga što je predmetnim računima obuhvaćen samo onaj dio navedenih troškova koji se odnosi na druge poslovne prostore (površinu), a ne na poslovne prostore (površinu) u zakupu žalitelja ad I, a koji dio navedenih troškova je žalitelj ad I. platio skupa sa dijelom tih troškova koji otpada na njega.

Stjecajem okolnosti (točnije, iz razloga što je SSM još i prije pokretanja ovog stečajnog postupka prestao plaćati komunalnu i vodnu naknadu, te odvoz komunalnog otpada, pa su dugovi s navedenog osnova narasli, te su pružatelji komunalnih usluga i nadležne službe zahtijevale da netko preuzme obvezu plaćanja tih troškova), žalitelj ad I. preuzeo je na sebe obvezu plaćanja, sve kako ne bi bile obustavljene komunalne usluge zgradi u kojoj se nalaze poslovni prostori stečajnog dužnika.

U nedvojbenom je interesu stečajne mase da ugovoreni zakupi uredno teku i da stečajni dužnik ostvaruje novčani priljev na računu, te na taj način uvećava svoju stečajnu masu. Tako i žalitelj ad I, kao većinski stečajni vjerovnik u ovom postupku i predlagatelj izrade stečajnog plana, ima opravdani interes da se režijski troškovi za poslovne prostore u vlasništvu stečajnog dužnika uredno podmiruju, da nema nikakvog prekida niti obustave u pružanju komunalnih usluga zbog nepodmirenih dugova, da zakupi nesmetano teku, odnosno da se u zgradi u vlasništvu stečajnog dužnika odvija normalno i nesmetano poslovanje.

Nakon što je obveza plaćanja tih režijskih troškova prenesena na žalitelja ad I, Z.Miletić složio se s time da žalitelj ad I. podmiruje navedene troškove komunalne i vodne naknade, te odvoza komunalnog otpada. Pristankom Z.Miletića da žalitelj ad I. plaća tuđu obvezu (točnije, obvezu koja se odnosi na stečajnog dužnika) s naslova navedenih troškova, te pristankom pružatelja navedenih komunalnih usluga na prijenos obveze plaćanja tih troškova na žalitelja ad I, došlo je do ugovorne subrogacije potraživanja prema stečajnom dužniku s naslova navedenih troškova na žalitelja ad I.



To što je žalitelj ad I, iz ranije opisanih razloga, pristao plaćati gore navedene troškove ne samo u dijelu koji se odnosi na prostor što ga je žalitelj ad I. zakupio nego i u dijelu koji tereti stečajnog dužnika, ne znači da žalitelju ad I. ne pristoji pravo i potraživanje prema stečajnom dužniku na ime refundacije dijela predmetnih troškova koji se ne odnose na prostor zakupljen po žalitelju ad I.

Naime, žalitelj ad I. plaćao je troškove komunalne i vodne naknade, te odvoza otpada, za površinu puno veću od one koju drži u zakupu, a Z.Miletić suglasio se s time da žalitelj ad I. po plaćanju tih troškova koji se ne odnose na njega (žalitelja ad I.) iste prefakturira stečajnom dužniku. Stoga je žalitelj ad I. opravdano i s razlogom ispostavio stečajnom dužniku predmene račune za refundaciju komunalne i vodne naknade, odnosno odvoza otpada, za onaj dio plaćenih troškova koji se ne odnosi na žalitelja ad I.

Nadalje, žalitelj ad I. podmirio je troškove materijala i radova na sanaciji krova tijekom 2018. i 2019.godine u iznosu od 20.000,00 kuna, te ostale troškove s naslova održavanja i osiguranja nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika i dr. Sve navedeno predstavlja troškove koje je prema prirodi stvari i zakonu bio dužan snositi stečajni dužnik. Stoga su i ovi računi žalitelja ad I, koji se odnose na sanaciju krovista, osiguranje, održavanje nekretnina stečajnog dužnika i dr. , osnovano ispostavljeni stečajnom dužniku.

Nadalje, a što se tiče navoda vještakinje i prvostupanjskog suda glede djelomične zastare računa žalitelja ad I. ispostavljenih stečajnom dužniku, odnosno propusta Z.Miletića da primljene račune ospori zbog zastare, žalitelji ističu kako su ti navodi bez ikakve osnove, jer se u konkretnom slučaju na navedene tražbine žalitelja ad I. prema stečajnom dužniku primjenjuje opći zastarni rok od 5 godina.

Naime, plaćanjem navedenih troškova na ime komunalne i vodne naknade, te odvoza otpada koji se ne odnose na njega nego na stečajnog dužnika, žalitelj ad I. subrogacijom je stekao potraživanje prema stečajnom dužniku kao stvarnom obvezniku plaćanja tog dijela navedenih troškova. Na zastaru subrogacijom stečene tražbine žalitelja ad I. prema stečajnom dužniku primjenjuje se opći 5godišnji zastarni rok.

Stoga je Z.Miletić ispravno postupio kada je žalitelju ad I. priznao tražbine prema stečajnom dužniku po navedenim računima i zaveo ih u poslovnim knjigama stečajnog dužnika.

U okolnostima takvih međusobnih odnosa, međutim, nije ekonomično da stečajni dužnik i žalitelj ad I. jedan protiv drugog vode dva odvojena postupka radi naplate novčanih tražbina jedan od drugoga, jer će se tako samo stvarati troškovi za stečajnu masu. Tražbina žalitelja ad I. prema stečajnom dužniku inače je veća od tražbine stečajnog dužnika prema tom žalitelju.

Polazeći od navedenoga, žalitelj ad I. je u cilju razrješenja međusobnih odnosa predložio Z.Miletiću da se stečajni dužnik i žalitelj ad I. jedan prema drugome odreknu međusobnih novčanih potraživanja. Ovaj svoj prijedlog žalitelj ad I. obrazložio je time što će se stečajna masa na taj način poštedjeti troškova koji će proizaći iz postupaka za naplatu potraživanja, a da će se korist za stečajnu masu sastojati također i u tome što će odricanjem žalitelja ad I. od potraživanja prema stečajnom dužniku prestati obveza stečajnog dužnika prema njemu s naslova razlike u međusobnim potraživanjima.

Z.Miletić uputio je žalitelja ad I. da je mu za navedenu pravnu radnju (odricanje od potraživanja) potrebna suglasnost skupštine vjerovnika i predložio mu da na narednoj skupštini vjerovnika koja će se održati dana 11.01.2022. stavi prijedlog za donošenje odluke o međusobnom odricanju od potraživanja, pa ako takva odluka bude donesena, da će po njoj postupiti.

U svjetlu ranije navedenoga, pogrešni su i nepravilni, odnosno bespredmetni, zaključci prvostupanjskog suda o tome da je Z.Miletić poduzimao radnje oko naplate potraživanja od žalitelja ad I. samo kada je to bilo iznuđeno postupanje, nakon primjedbi na njegov račun od strane vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d.d, da je Z.Miletić dao žalitelju ad I. nekretnine u zakup bez redovite kontrole plaćanja ugovorene zakupnine, uz pogrešno evidentiranje dospjelog duga zakupnika prema dužniku, te da se ugovorena zakupnina plaćala sa zakašnjenjem, bez naplate zateznih kamata.

Isto tako, u potpunosti je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda o tome da stečajni dužnik zakupniku (žalitelju ad I.) nije prefakturirao troškove koji terete poslovni prostor u zakupu. Jer u situaciji kada žalitelj ad I. godinama redovno podmiruje troškove komunalija i režija, i to ne samo u odnosu na prostor u zakupu nego i za ostali dio nekretnine, nije jasno koje to troškove je Z.Miletić u ime stečajnog dužnika propustio prefakturirati žalitelju ad I.

Rješenje stoga u tom dijelu ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, posebno stoga što su razlozi za navedeni zaključak prvostupanjskog suda nejasni, pa je donošenjem pobijanog rješenja došlo i do apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2.točka 11.ZPP.

Posljedično svemu navedenome, pri donošenju pobijanog rješenja došlo je do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu činjenica iznesenih u ovoj točki žalbe.

3. Prvostupanjski sud se u točkama 16-23. obrazloženja poziva na utvrđenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka Anisiye Bešlić sadržana u njezinom vještvu od 17.12.2021, pritom ponajviše upirući na razdvajanje dugovanja žalitelja ad I. prema stečajnom dužniku u poslovnim knjigama stečajnog dužnika u iznosu od 688.648,93 kn na dva iznosa (jedan za razdoblje do otvaranja stečaja, a drugi za razdoblje nakon toga);

nadalje, u točkama 24-25. obrazloženja prvostupanjski sud ukratko izlaže sadržaj dvaju očitovanja Z.Miletića od 31.12.2021. (jedno očitovanje na vještvo od 17.12.2021, a drugo očitovanje na podnesak stečajnog vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d.d.);

konačno, u točkama 26-35. obrazloženja pobijanog rješenja prvostupanjski sud zaključio je da je Z.Miletić neuredno obavljao dužnost stečajnog upravitelja u ovom postupku i da je stoga osnovan prijedlog stečajnog vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d.d. za njegovim razrješenjem, navodeći pritom razloge za predmetni zaključak, odnosno za donošenje svojeg rješenja. Pritom se prvostupanjski sud u točki 30. obrazloženja, po mišljenju žalitelja, na neprimjeren i neumjesan način upušta u komentiranje dvaju očitovanja Z.Miletića od 31.12.2021, navodeći (cit.): „... *Da nije tragično ovakvo obrazloženje bilo bi smiješno...*“

U odnosu na razdvajanje potraživanja stečajnog dužnika prema žalitelju ad I. u iznosu od 688.648,93 kn, na dva iznosa (jedan za razdoblje do otvaranja stečaja, a drugi za razdoblje nakon toga), ističe se kako je Z.Miletić u svojem očitovanju od 31.12.2021. jasno obrazložio da je do ovakvog knjiženja došlo zbog pogreške knjigovodstva stečajnog dužnika, te da je navedeno knjigovodstvo, odmah po saznanju za navedenu okolnost, ovu grešku ispravilo i dostavilo Z.Miletiću ispravljeni računovodstveni dokument kojeg je ovaj priložio svojem očitovanju na vještvo A.Bešlić od 31.12.2021. Valja pritom istaknuti kako knjigovodstveni poslovi ne spadaju u zadaću stečajnog upravitelja, već je za obavljanje tih poslova Z.Miletić angažirao ovlašteni knjigovodstveni servis, koji, usput rečeno, zakonski odgovara za pravilnost rada i moguće greške u svojem radu.

Kada se tome doda i činjenica da je Z.Miletić ishodio od žalitelja ad I. bjanko zadužnice do iznosa od 700.000,00 kn i time osigurao naplatu cjelokupnog potraživanja stečajnog dužnika prema navedenom žalitelju, proizlazi da zbog opisane pogreške u radu knjigovodstva nije nastala nikakva šteta, ni stvarna niti prijeteca, niti stečajnom dužniku niti njegovoj stečajnoj masi, a niti stečajnim vjerovnicima.

Iz navedenih očitovanja Z.Miletića od 31.12.2021. proizlazi da se isti određeno i argumentirano očitovao, po svim točkama iz vještva Anisije Bešlić od 17.12.2021, iznijevši svoje primjedbe u pogledu navedenog vještva, potkrijepivši svoje navode i prigovore odgovarajućom dokumentacijom u prilogu očitovanja. Isto tako, Z.Miletić se decidirano očitovao i na navode stečajnog vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d.d. iz njegovog podneska od 24.12.2021.

No prvostupanjski sud ne poklanja nikakvu vjeru navodima Z.Miletića iz njegovih očitovanja i bez ikakve provjere točnosti i osnovanosti njegovih navoda aklamativno se priklanja praktički svim utvrđenjima i zaključcima financijsko-knjigovodstvenog vještaka Anisije Bešlić sadržanima u njezinom vještvu od 17.12.2021.

Razrješenje stečajnog upravitelja zbog neurednog obavljanja dužnosti ozbiljno je pitanje sa dalekosežnim posljedicama po stečajnog upravitelja, jer odluka o razrješenju stečajnog upravitelja može kod stečajnog suda stvoriti generalnu sumnju u stručnost i kvalitetu rada stečajnog upravitelja, te tako dovesti u pitanje njegov budući angažman u drugim stečajnim postupcima. Zbog toga je pitanje postoje li opravdani razlozi za razrješenjem Z.Miletića valjalo u ovom postupku valjalo temeljito i savjesno ispitati i raspraviti.

U situaciji kada u spisu ovog predmeta postoji vještačenje na temelju kojega sud ima odlučiti o zahtjevu za razrješenje Z.Miletića, te kada se Z.Miletić u ovom predmetu argumentirano očitovao na to vještvo i istaknuo prigovore na isto, prvostupanjski sud je prije donošenja odluke trebao pozvati A.Bešlić da se očituje na prigovore Z.Miletića od 31.12.2021, te po potrebi omogućiti da se u spis dostave daljnji dokazi u pogledu relevantnih činjenica za donošenje odluke o razrješenju, a sve kako bi se ispitala osnovanost i točnost zahtjeva za razrješenjem, kao i navoda i primjedbi Z.Miletića kojima osporava vještakova utvrđenja i brani se od optužbi na njegov račun. Međutim, prvostupanjski sud bez ikakvog valjanog razloga propustio je tako postupiti, te je odlučio bezrezervno pokloniti vjeru redom svim utvrđenjima iz vještva A.Bešlić od 17.12.2021. i na temelju toga donijeti osporeno rješenje.

Na ovaj način prvostupanjski sud povrijedio je odredbu čl.8.ZPP jer ocjenu dokazanosti relevantnih činjenica nije izveo na temelju savjesne i brižljive ocjene dokaza, a ova povreda odredaba postupka imala je utjecaja na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Osim toga, rješenje u tom dijelu ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, posebno stoga što su razlozi pobijanog rješenja nejasni, pa je iz ovog razloga donošenjem pobijanog rješenja došlo do apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2.točka 11.ZPP.

Usljed opisanih povreda odredaba postupka, pobijanim rješenjem pogrešno i nepotpuno su utvrđene činjenice na koje žalitelji u ovoj točki žalbe ukazuju.

Žalitelji dodatno ističu kako je prvostupanjski sud pri donošenju pobijanog rješenja postupao arbitrarno, te da je stranci u ovom postupku (konkretno, Z.Miletiću) na opisani način (*uskrativši Z.Miletiću mogućnost da se vještakinja A.Bešlić očituje na njegove primjedbe i da se na taj način rasprave sve relevantne činjenice, odnosno da se pravilno i potpuno utvrdi činjenično stanje*) onemogućio da raspravlja u postupku, uskrativši mu na taj način pravo na jednakost oružja i pravo na pristup sudu.

Zbog opisanog postupanja prvostupanjskog suda Z.Miletić ostao je onemogućen u dokazivanju ispravnosti i osnovanosti prigovora na vještvo koje je isti iznio u svojem očitovanju od 31.12.2021. Stoga je pobijanim rješenjem ne samo Z.Miletiću, nego i ostalim strankama u ovom postupku koje su mišljenja da nema osnove za razrješenje Z.Miletića dužnosti stečajnog upravitelja i koje su protiv zahtjeva za njegovim razrješenjem, povrijeđeno pravo na pošteno i pravično suđenje zajamčeno odredbama Ustava RH i EU konvencije o zaštiti ljudskih prava.

4. Žalitelji ovime posebno ističu kako pozadinu pritiska stečajnog vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d.d. na rad i osobu Z.Miletića predstavlja očito nezadovoljstvo ovog vjerovnika sa spomenutim stečajnim upraviteljem i njegovim radom, ali ne iz razloga koji se navode u prijedlogu tog stečajnog vjerovnika za razrješenjem Z.Miletića, već stoga što je Z.Miletić, poduzimanjem legitimnih i opravdanih radnji u ovršnom postupku posl.broj Ovr-3643/2017, prvenstveno podnošenjem žalbi protiv rješenja o dosudi, onemogućio vjerovniku CROATIA OSIGURANJE d.d., kao založnom vjerovniku i ovrhovoditelju u tom postupku, da isti na pravno upitan način (zbog nepravilno održane druge dražbe i povrede pravila Ovršnog zakona glede najniže cijene po kojoj nekretnine u tom postupku mogu biti prodane na drugoj dražbi), ishodi dosudu nekretnina u svoju korist i tako stekne vlasništvo istih, za neodgovarajuće nisku cijenu, te da tako prouzroči štetu stečajnoj masi i ostalim stečajnim vjerovnicima. To je, dakle, pravi razlog zašto ovaj stečajni vjerovnik radi nevjerojatan pritisak na Z.Miletića i sud u ovome postupku i uporno nastoji maknuti Z.Miletića iz ovog stečaja.

Iako je žalba od 07.01.2022. koju je Z.Miletić izjavio protiv rješenja o njegovom razrješenju od 31.12.2021. nedopuštena, žalitelji ipak skreću pažnju drugostupanjskom sudu na navode iste žalbe, u dijelu gdje Z.Miletić iznosi kako je bio izložen ogromnom pritisku od strane vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d.d., sa ciljem da im on pogoduje u ovršnom postupku posl.broj Ovr-3643/2017 (neulaganjem žalbe protiv rješenja o dosudi).

Ovdje valja istaknuti kako je rješenjem Županijskog suda u Zadru posl.broj GŽ Ovr-305/2021-2 od 17.06.2021. u cjelosti usvojena žalba Z.Miletića protiv prvog rješenja o dosudi Općinskog suda u Splitu posl.broj Ovr-3643/2017 od 16.04.2021. i predmet vraćen istom sudu na ponovni postupak, pa upravo ishod ovog žalbenog postupka govori u prilog tome da je Z.Miletić legitimno i opravdano postupao kada je izjavio predmetnu žalbu.

U ponovljenom postupku Općinski sud Split, ostavši kod svojeg ranijeg stajališta na temelju kojeg je dana 16.04.2021. donio prvo rješenje o dosudi, dana 05.10.2021. donosi novo rješenje o dosudi posl.broj Ovr-3643/2017, bez da je sukladno uputi iz spomenutog ukidnog rješenja ŽSZD proveo novu drugu dražbu nekretnina. Stoga je Z.Miletić legitimno i s razlogom podnio pravodobnu žalbu i protiv drugog rješenja o dosudi, uglavnom iz onih istih razloga zbog kojih je podnio i žalbu protiv prvog rješenja o dosudi. Da je Z.Miletić bio u pravu kada je podnio žalbu protiv prvog rješenja o dosudi, proizlazi iz sadržaja ukidnog rješenja ŽSZD posl.broj GŽ Ovr-305/2021-2 od 17.06.2021.

Na taj način Z.Miletić onemogućio je nastajanje štete stečajnoj masi u značajnom iznosu, jer je spriječio da se nekretnine koje su predmet ovršnog postupka posl.broj Ovr-3643/2017 prodaju na drugoj dražbi u bescijenje, odnosno ispod najniže Ovršnim zakonom predviđene cijene po kojoj se nekretnine mogu prodati na drugoj dražbi.

Kada bi stečajni vjerovnik CROATIA OSIGURANJE d.d. doista osnovano i legitimno vodio predmetnu ovrhu protiv stečajnog dužnika (a što ovdje nije slučaj), valja istaknuti kako bi u zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika bilo da CROATIA OSIGURANJE d.d. prodajom predmetnih nekretnina u ovrsi naplati što veći iznos svoje novčane tražbine, jer će tako manje iznositi njegovo preostalo novčano potraživanje prema stečajnom dužniku. Naime, obzirom da mu je stečajni dužnik i osobno odgovoran, vjerovnik CROATIA OSIGURANJE d.d. prijavio je u ovaj stečajni postupak svoju cjelokupnu novčanu tražbinu, stoga ima, skupa sa drugim stečajnim vjerovnicima u ovom postupku, pravo srazmjernog namirenja onog dijela svoje novčane tražbine kojeg ne namiri prodajom založenih nekretnina u ovrsi, i to iz preostale imovine stečajnog dužnika (stečajne mase). Međutim, prodaja nekretnina na drugoj dražbi uz povredu (na štetu stečajnog dužnika, tj.ovršenika) pravila o najnižoj cijeni po kojoj se nekretnine na drugoj dražbi mogu prodati, svakako bi negativno utjecala na visinu tražbine vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d.d. koju bi ovaj prodajom nekretnina pod takvim uvjetima naplatio.

Iz svega navedenoga proizlazi da je Z.Miletić sasvim legitimno i iz opravdanih razloga podnosio u ime stečajnog dužnika žalbe u ovršnom postupku posl.broj Ovr-3643/2017, te da poduzimanjem navedenih radnji nije zloupotrebjavao svoja prava u postupku.

**D o k a z :** rješenje posl.broj GŽ Ovr-305/2021-2 od 17.06.2021,  
rješenje posl.broj Ovr-3643/2017 od 05.10.2021.

5. Uz opisane povrede odredaba parničnog postupka, te na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, sve kako je u točkama 1, 2. i 3. ove žalbe detaljno navedeno, prvostupanjski sud pogrešno je primijenio materijalno pravo usvojivši prijedlog vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d.d. za razrješenjem Z.Miletića zbog neurednog obavljanja dužnosti kao osnovan.

-----

Slijedom navedenog, žalitelji

**p r e d l a ž u**

kao u petitu ove žalbe.

Žalitelji, zastupani po :